

COLÒMBIA: En el marc de l'inici la Marxa Mundial per la Pau que pretén donar la volta al món en 90 dies partint des de Nova Zelanda i que farà un recorregut de 160 mil quilòmetres creuant 98 països, a Colòmbia durant una conversa amb el periodista Hollman Morris, els ex Comissionats de Pau José Noé Ríos i Víctor G. Ricardo, i el sociòleg Alfredo Molano, van qüestionar la política de reconciliació del president Álvaro Uribe. José Noé Ríos, qui va ser Comissionat de Pau en el Govern d'Ernesto Samper Pizzano, va destacar la improvisació del president Uribe al designar com a Alt Comissionat a Luis Carlos Restrepo, qui mancava de tota experiència en temes de mediació i negociació, al mateix temps que va considerar que desconèixer l'existència del conflicte polític, social i armat a Colòmbia ha estat un error, agreujat a més per la qualificació de terroristes a les organitzacions guerrilleres, la qual cosa s'ha convertit en un obstacle per a l'inici de diàlegs i negociacions de pau. Per la seva banda Víctor G. Ricardo, Comissionat de Pau al Govern d'Andrés Pastrana Arango, va criticar que el Govern hagi abandonat l'intercanvi humanitari i va negar que les FARC i els paramilitars hagin desaparegut, la primera per l'acció de les Forces armades i la segona per la desmobilització de les organitzacions paramilitars agrupades en les AUC, tal com el Govern ho ha afirmat. Aquests tres personatges van instar al Govern a reprendre els diàlegs de pau amb les organitzacions insurgents, sobre la base de dissenyar una estratègia de negociació que posi fi al conflicte armat i de passada a la construcció de la justícia social a Colòmbia. D'altra part, el nom de la senadora Piedad Córdoba ha estat esmentat amb insistència, en cercles propers al Comitè que aquest divendres designarà el Nobel de Pau 2009; persones coneixedores del tema asseguren que la senadora és una carta forta entre les 205 nominacions per a aquest premi, tenint en compte el reconeixement de la societat colombiana i la seva projecció internacional, com una activista destacada pels seus esforços per a assolir la llibertat de persones segrestades i presoners de guerra. Aquesta possibilitat ha despertat l'entusiasme de qui des de la societat civil treballen per la pau, però també ha generat contrarietat en cercles propers del Govern del president Uribe, que la cataloguen com una persona molt involucrada amb les organitzacions guerrilleres. Finalment, la guerrilla de les FARC es va declarar a l'espera que el Govern de Colòmbia, de conèixer públicament les garanties i protocols que envoltaran l'alliberament unilateral de dos presoners de guerra en el seu poder. Iván Márquez, a nom del Secretariat d'aquesta guerrilla, va dir que una vegada definides aquestes garanties es procedirà a realitzar el lliurament dels dos presoners a la senadora Piedad Córdoba, en representació de Colombianes i Colombians per la Pau (CCP), a més va dir que les FARC confien que aquest gest unilateral de la seva part generi un clima favorable per al bescanvi de presoners de guerra en poder de les parts contendents. Les FARC aspiren, mitjançant un acord humanitari, que siguin alliberats 500 guerrillers presos en les presons, a canvi de 23 oficials i suboficials de les Forces armades que encara romanen captius a la selva. *Caracol – Radio, El Tiempo, El Espectador, Contravía – Tv, Radio Santa Fe, ANNCOL, 02 – 09/10/09*

El ministre de Defensa, Gabriel Silva Luján, va anunciar que en els pròxims dies presentarà a les autoritats d'Equador, les proves que estableixen l'existència de campaments de la guerrilla de les FARC en sòl equatorià. El ministre va dir a més que el Govern de Colòmbia mai ha sospitat de suposats vincles entre el president Rafael Correa i les FARC. Aquesta afirmació ha causat sorpresa, perquè quan l'afirmació contrària va ser esgrimida pel president Uribe, quan pretenia justificar l'atac de l'Exèrcit de Colòmbia a un campament de les FARC en territori equatorià, realitzat l'1 de març de l'any passat, en el qual va resultar mort Raúl Reyes, 20 guerrillers més, 4 estudiants mexicans i un ciutadà equatorià. Entretant, l'expresident Ernesto Samper Pizzano va revelar, que el president Rafael Correa li va dir que Equador només reconeixeria a les guerrilles colombianes com organitzacions terroristes, sempre que la UNASUR així ho assumeixi. Si això arribés a passar significaria que la UNASUR tindria també llistes d'organitzacions terroristes, tal com la tenen la UE i EEUU. Entretant, des de Caracas on es troba de visita el president Rafael Correa, el mandatari equatorià va demanar que la informació sobre campaments de guerrilles colombianes a Equador han de ser serioses i precises, al mateix temps que va advertir que d'existir tals campaments no pot interpretar-se que Equador dóna suport a les FARC, perquè amb aquest criteri hauria d'entendre's que el president Uribe és còmplice de les FARC perquè existeixen 200 campaments d'aquesta

guerrilla a Colòmbia. *El Tiempo, El Espectador, Caracol – Radio, Mi Punto, Telesur – Tv, 02 – 09/10/09*

El vicepresident de la República, Francisco Santos, es va reunir amb el Comitè Polític i de Seguretat de la Unió Europea (UE), per aconseguir el seu recolzament en la lluita contra el narcotràfic i el terrorisme. Allí l'alt funcionari va assegurar que a Amèrica Llatina s'està donant una carrera armamentista amb finalitats expansionistes, liderada per Brasil i Veneçuela, la qual cosa genera molta preocupació a la regió, al mateix temps que va advertir que el conflicte armat a Colòmbia s'ha transfronteritzat. El vicepresident també va demanar a la UE tancar-li els espais que les organitzacions subversives colombianes tenen a Europa. Per altra banda, el ministre de Defensa, Gabriel Silva Luján, va revelar que el Govern va expedir el decret que restableix el pagament del subsidi familiar als 22.000 soldats professionals, que actualment tenen les Forces Armades. El Govern ha hagut de prendre aquesta mesura per aixecar la moral de les tropes, tenint en compte que en moltes unitats militars s'havia detectat un alt grau de disconformitat entre els soldats, pels sous baixos i la impuntualitat en els pagaments. Els recursos per cobrir aquests pagaments seran obtinguts d'una partida que tenia l'Exèrcit per a la compra de tancs de guerra. *El Espectador, El Tiempo, El Nuevo Siglo, Caracol – Radio, 02 – 09/10/09*

Segons l'informe de l'ONU sobre l'Índex de Desenvolupament Humà (IDH), Colòmbia passa del lloc 80 (2006) al lloc 77, la qual cosa significaria que a Colòmbia s'ha produït un avanç important en la qualitat de vida de les persones, però la situació real mostra una altra cosa, que sembla que no reflecteix l'IDH, com són l'existència de 20 milions de persones per sota de la línia de pobresa i entre aquests, 8 milions estan per sota de la línia de misèria, el què equival a entendre's com en estat d'indigència. Per altra banda, la privatització de l'educació pública fa més costós el gaudi d'aquest dret i limita l'accés de les persones a l'educació. Una mica semblant passa amb la salut, que cada vegada és menys pública, cada vegada més costosa i cada vegada amb menys cobertura social. El que si ha crescut és la suma del Producte Interior Brut (PIB), fonamentalment per l'embranchida del sector financer i el flux de diners que injecta en l'economia l'activitat del narcotràfic, que són els únics sectors de l'economia que han crescut de manera sostinguda i que més rendibilitat obtenen. Amb aquests arguments, economistes independents i activistes socials, han qüestionat l'eufòria amb que el Govern celebra l'IDH per a Colòmbia, al mateix temps que adverteixen que no s'ha de confondre creixement econòmic amb desenvolupament, màxima quan el creixement està donat perquè es fan més negocis però es generen menys ocupacions; i per altra banda existeix una iniquitat social molt gran, en la qual molt pocs tenen molt i molts tenen molt poc, o gens. *El Tiempo, El Nuevo Herald, Caracol – Radio, Pacocol, Telesur – Tv, Radio Santa Fe, 02 – 09/10/09*

El president de la República, Álvaro Uribe, es va mostrar desconcertat enfront dels alts nivells de violència que registren algunes ciutats del país, protagonitzada per bandes delinqüents derivades en la seva majoria d'antics grups de paramilitars i nous grups que pugnen pel control del negoci del narcotràfic en les ciutats. Després d'11 mesos de prohibició del port d'armes, i d'imposar el toc de queda per a menors en algunes comunes de la ciutat, imposat per les autoritats locals de Medellín, en aquesta ciutat continua en augment el nombre d'homicidis, l'extorsió sobre el comerç formal i informal i altres formes delinqüencials que tenen intimidada a la societat. El president va demanar a les autoritats judicials més eficàcia en els processos de jutjar als delinqüents, i als comandaments militars i de Policia de la ciutat major acció per a capturar als caps de les bandes i 'combos' que s'han pres les principals comunes de la ciutat. Analistes polítics consideren que la violència urbana desdiu de l'efectivitat de la política de seguretat democràtica que impulsa el Govern. *El Colombiano, El Tiempo, El Mundo – Medellín, El Nuevo Siglo, 02 – 09/10/09*